

मानो गच्छत्यमरलोकाताम्” मनुः ।

अमरवल्ली स्त्री अमरा उच्छेदनेऽपि न त्रियमाणा वल्ली ।

आकाशवज्र्याम् (आलकलता) अमरलतादयोऽप्यत्र ।

अमरसरित् स्त्री ईत० । मन्दाकिन्यां गङ्गायाम् ।

अमराङ्गना स्त्री ईत० । “अमरांस्तु ‘सुषाण रत्नानि हराम-
राङ्गनाः’ साधः ।

अमराट्टि पु० ईत० । सुमेरौ । तत्स्थानञ्च । “लङ्का कुमध्ये
यमकोटिरस्याः प्राक्पश्चिमे रोमकपत्तनञ्च । अधस्ततः
सिङ्गपुरं सुमेरुः सौख्येऽथ याम्ये बड्ढवानलथ । इह हि
मेरुगिरिः किल मध्यगः कनकरत्नमयस्ति दशालयः द्रुति-
गजान्तरूपद्वयकर्मिकेति च पुराविट इत्यमवर्णयन्” मि०
शि० । अधिकं मेरुगङ्गे भूगोलगङ्गे च दृश्यम् ।

अमराधिप पु० ईत० । देवराजे इन्द्रे अमराधीगादयोऽप्यत्र
अमरापगा स्त्री ईत० । गङ्गायाम् । [नैष० ।

अमरालय पु० ईत० । स्वर्गे “तत्त्वामरालयमरालमरालकेषी”

अमरावती स्त्री अमराविद्यन्तेऽस्यां सतृप् मस्य व दीर्घः ।

इन्द्रनगर्याम् । सा च मेरुपर्वतोपरिस्था “सद्रत्नकाञ्चन-
मयं शिखरत्वयञ्च मेरो सुरारिक्पुंरादिपुंराणि तेषु ।

तेषामधः शतमखज्वलनान्तकानां रज्जोऽस्त्वुपागमन्तुशशीश-
पुराणि चाष्टौ” सि० शि० । एतद्वर्णनं भा० स० प० ७ अध्याये

काशी० ख० १० अध्याये च दृश्यम् । “ससम्पन्नमेन्द्रुत-
पातितार्गवा निमीकताजीव भियाऽमरावती” का० प्र० ।

अमरिण्या लि० ऋ वा० इण्णुच् न० त० । मरणशीलभवे
“अनातुरा अजरास्थामरिण्यवः” ऋ० १०, ६४, ११ ।

अमरु पु० अमरगतकपयकारके कविभेदे “कविरमरः
कविरमरः कविचैरोमयूरक” इत्युद्भटः ।

अमरेश पु० ईत० । देवराजे इन्द्रे अमरेश्वरादयोऽप्युक्ताथे
“अयममरेशदिशोमुखं सुधांशुः” सा० द० ।

अमर्त्त लि० ऋ-तच् न० त० । मरणधर्म्ममृत्यु “मृत्स्थानि च ऋत-
मानो अमर्त्तः” ऋ० ५, २२, ६, “अमर्त्तः अमरणधर्म्मा” भा०

अमर्त्य लि० ऋतिमर्हति यत् न० त० । मरणमृत्यु “अग्ने !
विवस्वदुपसवित् राधो अमर्त्य !” ऋ० १, ४४, १, “अ-
मर्त्य ! मरणरहितः” भा० “उत्क्रान्तवायोः समकालमेव
अमर्त्यभावेऽपि कयोश्चिदासीत्” रघुः ।

अमर्त्यभुवन न० अमर्त्यानां देवानां भुवनम् । स्वर्गे ।

अमर्त्याद लि० नास्ति मर्त्यादा सीमा सम्मानो वा यत् ।

१. सीमारहिते २. सम्मानरहिते च ।

अमर्ष उ० ऋ-तच् न० त० । अमाविष्टे

कोमे । “अमर्षमृत्युनेन जनस्य जन्तुना न जातहाहेन न
विदिषादरः” किरा० तानेव सामर्षतया निजघ्नुः” रघुः
हर्षमर्षभयोदे गैर्विमुक्तः स च मे प्रियः” गीता ।

अमर्षण लि० ऋप-ल्यु न० त० । १. अमर्षने २. क्रोधने, च ।

“हृदि क्षतो गोत्वमिदामर्षणः” रघुः । अमर्षणोऽनव-
स्थायो विशालं कायलक्षणम्” । अमर्षणः स्वयं जेतुमशक्तः
क्षतियोरणे भा० आ० प० । भावे ल्युट् । क्रोधे न० ।

अमर्षित लि० ऋप-क्त इट् गुणश्च न० त० । क्रुद्धे “अस्त्रं
प्रादक्षकारोयं नारायणममर्षितः” भा० आदिप० ।

अमर्षिन् लि० ऋप-णिनि न० त० । क्रुद्धे स्त्रियां ङीप् ।

अमल न० अम+कलच् । १. सातलाह्वये २. अम्रके च नास्ति
मलं यस्य । ३. निर्मले, दोषरहिते लि० “रसकलामल-
पल्लवलीलया” साधः “संतिप्राक्षरकोमलाभलपटलालित्य-
लीलावतीम्” “अमलकमलराशेस्त्रां शपद्वांशपटैः” कीला०

अमलात्मन् पु० अमलः रागादिदोषरहितत्वात् शुद्ध आत्मा-
अन्तःकरणं यस्य । निवृत्तरागादौ योगिनि । [३. निवृत्ते च

अमम् पु० अम-गतिरोगादौ अमच् । १. कासे २. रोगे
अमस्ति लि० विरोधे न० त० । १. मालिन्यमृत्यु २. निर्दोषे च

कलममलिनं नत्येवाहं न च जीवितम्” माल० ।

अमस्तु लि० विरोधे न० त० । चित्तवृत्तिभेदे कथे ।

अमा अव्य० न-मा-का । १. सहाये, अमेवानः सहयाः” ऋ०

२, २६, २ । “अमा सह भा०” । अमावस्या । २. निकटे च ।

न माति परिच्छिनत्ति क्षयोदयविशेषम् मा-क न० त० ।

मर्त्य कलाव्यापकतया स्थितायां चन्द्रस्य षोडश्यां ३ कलायाम्

स्त्री “अमा षोडशभागेन देवि । प्रोक्ता महाकला संस्थिता

परमा माया देहिनां देहधारिणी अमादिपौर्णमास्यानाया

एव शशिनः कलाः । तिथयस्ताः समाख्याताः षोडशैव

वरानने !” इति स्क० प्रभा० ख० । व्याख्यातं चैतत् काल-

साधयौ “महामाया आधारशक्तिरूपा देहिनां देहधारिणी

सा चन्द्रमण्डलस्य षोडशभागेन परिमिता चन्द्रदेहधारिणी

अमानास्ती महाकर्त्तृति प्रोक्ता क्षयोदयरहिता नित्या

तिथिसंज्ञकैव इतरा अपि पञ्चदश कला दिवसव्यवहारो

पयोगिन्यः क्षयोदयवत्तः पञ्चदश तिथयो भवन्तीति तिथयः

षोडशैव एवञ्चात्र सामान्यविशेषरूपेण तिथिर्न विध्यसक्ता

भवति । तत्र येयम् अमेत्युक्ता क्षयोदयरहिता स्या

षोडशी कला तदुक्ताः काक्षिकतिथिसामान्यम् । यास्त्वव-

शिष्टा दृष्टिचयोमेताः पञ्चदश कलास्माभिः विधिद-

काक्षविभागस्तिथिविशेषः” इति । अधिकं तिथियङ्गे वक्ष्यते